

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1081/2006,**5. juuli 2006,****mis käsitleb Euroopa Sotsiaalfondi ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1784/1999**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 148,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust, ⁽²⁾toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 11. juuli 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta, ⁽⁴⁾ kehtestatakse struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi tegevusraamistik ja sätestatakse eelkõige partnerluse, programmitöö, hindamise ja juhtimise eesmärgid, põhimõtted ja eeskirjad. Seetõttu on vaja määratleda Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) missioon seoses asutamislepingu artikli 146 alusel ettenähtud ülesannetega ja asutamislepingu artiklis 125 ette nähtud koordineeritud tööhõivestrategia arendamiseks liikmesriikide ning ühenduse poolt tehtava töö kontekstis.

(2) Nende tegevusliikide kohta, mida ESF võib rahastada määruses (EÜ) nr 1083/2006 sätestatud eesmärkide raames, on vaja kehtestada erisätted.

(3) ESF peaks tugevdama majanduslikku ja sotsiaalset sidusust töö saamise võimaluste parandamisega talle asutamislepingu artikliga 146 usaldatud ülesannete raames ja struktuurifondidele asutamislepingu artikli 159 alusel usaldatud ülesannete raames ning kooskõlas määruse (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi kohta, sätetega.

(4) Pidades silmas Euroopa Liidu laienemisest ja majanduse globaliseerumisest tulenevaid väljakutseid, on selline lähenemisviis veelgi olulisem. Seoses sellega tuleks tunnustada Euroopa sotsiaalse mudeli ja selle kaasajastamise tähtsust.

(5) Kooskõlas asutamislepingu artiklitega 99 ja 128 ning pidades silmas Lissaboni strateegia taaskeskendamist majanduskasvule ja tööhõivele võttis nõukogu vastu majanduspoliitika üldsuuniste ja tööhõivesuuniste tervikpaketi; viimastes seati eesmärgid, prioriteedid ja sihid tööhõive alal. Sellega seoses esitas Brüsseli Euroopa Ülemkogu oma 22.–23. märtsi 2005. aasta kohtumisel üleskutse mobiliseerida kõik liikmesriikide ja ühenduse asjakohased vahendid, sealhulgas ühtekuuluvuspoliitika.

(6) Uut on õpitud ühenduse algatusprogrammist EQUAL, eriti kohaliku, piirkondliku, riikliku ja üleeuroopalise tegevuse ühendamise osas. Õpitu tuleks integreerida ESFi toetustesse. Erilist tähelepanu tuleks pöörata sihtrühmade osalemisele, migrantide, sealhulgas varjupaigataotlejate integreerimisele, poliitikaküsimuste väljaselgitamisele ja seejärel nende süvalaiendamisele, innovatsiooni- ja katsemeetoditele, riikidevahelise koostöö metodoloogiale, tööturul tõrjutud rühmade teavitamisele, sotsiaalküsimuste mõjule siseturule ning valitsusväliste organisatsioonide algatatud projektides osalemisele ja nende juhtimisele.

(7) ESF peaks toetama liikmesriikide poliitikat, mis on heas kooskõlas Euroopa tööhõivestrategia alusel väljatöötatud suuniste ja soovitusetega ning ühenduse asjakohaste sotsiaalse kaasatuse, mittediskrimineerimise, võrdõigussuhte edendamise ning haridus- ja koolitusvaldkonnas eesmärkidega, selleks et paremini kaasa aidata 23. ja 24. märtsi 2000. aasta Lissaboni Euroopa Ülemkogu ning 15. ja 16. juuni 2001. aasta Göteborgi Euroopa Ülemkogu kohtumistel kokkulepitud eesmärkide ja sihtide elluviimisele.

(8) ESF peaks tegelema ka ühenduse tööelises elanikkonnas toimuvate demograafiliste muutuste asjaomaste mõõdetega tagajärgedega, eelkõige elukestva kutseõppe kaudu.

(9) Selleks et piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive ning lähenemise eesmärgi täitmisel paremini prognoosida ja juhtida muutusi, suurendada majanduskasvu ja nii naiste kui meeste tööhõivet ning tõsta töö kvaliteeti ja tootlikkust, peaks ESF abi keskenduma eelkõige töötajate ja ettevõtete kohanemisvõime suurendamisele, inimkapitali arendamisele ning tööturule pääsemise ja seal osalemise hõlbustamisele, tõrjutud inimeste sotsiaalse kaasamise tõhustamisele ja diskrimineerimisvastasele võitlusele, majanduslikult mitteaktiivsete isikute tööturule sisenemise julgustamisele ning reformide läbiviimiseks partnerluse edendamisele.

⁽¹⁾ ELT C 234, 22.9.2005, lk 27.

⁽²⁾ ELT C 164, 5.7.2005, lk 48.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 6. juuli 2005. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata), nõukogu 12. juuni 2006. aasta ühine seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja Euroopa Parlamendi 4. juuli 2006. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽⁴⁾ Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 25.

- (10) Lähenede eesmärgi raames ja silmas pidades majanduskasvu, meeste ja naiste töö saamise võimaluste ning töö kvaliteedi ja tootlikkuse suurendamist, on vaja kõige vähem arenenud piirkondades ning liikmesriikides lisaks nendele esmatähtsatele tegevusvaldkondadele laiendada ja parandada investeerimist inimkapitali ja suurendada institutsioonilist suutlikkust ning haldus- ja õigussuutlikkust eelkõige reformide ettevalmistamiseks ja elluviimiseks ning ühenduse õigustiku rakendamiseks.
- (11) ESFi sekkumisvahendite valik nende prioriteetide hulgast peaks olema paindlik, et tegeleda igale liikmesriigile iseloomulike probleemidega ning ESFi finantseeritavate esmatähtsate meetmete liigid peaksid võimaldama nendele probleemidele paindlikult reageerida.
- (12) Innovatiivsete riikidevaheliste ja piirkondadevaheliste tegevuste edendamine on oluline mõõde, mis tuleks integreerida ESFi pädevusalasse. Riikidevaheliste ja piirkondadevaheliste tegevuste ning koostöö edendamiseks kasutavad liikmesriigid selliste tegevuste kavandamisel horisontaalset lähenemisviisi või sihtotstarbelist prioriteetide suunda.
- (13) Vajalik on tagada ESFi tegevuse ja Euroopa tööhõivestrateegia alusel ettenähtud tegevuspõhimõtete sidusus ning suunata ESFi abi selle strateegia kohaste juhiste ja soovitude elluviimisele.
- (14) ESFi poolt toetatavate meetmete tõhus ja tulemuslik rakendamine tugineb heal valitsemistaval ja kõikide asjaomaste territoriaalsete ja sotsiaalmajanduslike osalejate vahelisel partnerlusel, eriti tööturu osapoolte ja muude, nii piirkondlike kui kohalike sidusrühmade vahelisel partnerlusel. Tööturu osapooltel on keskne roll laiapõhjalises muudatusi toetavas koostöös ning oluline on nende kohustus tugevdada majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust tööhõive ja töötamisvõimaluste parandamise abil. Sellega seoses – kui nii tööandjad kui töötajad annavad ühiselt rahalise panuse ESFi meetmete toetamiseks, võetakse sellist rahalist panust, mille puhul on küll tegemist erakulutustega, arvesse ESFi kaasrahastamise arvutamisel.
- (15) ESF peaks toetama eeskätt Euroopa tööhõivestrateegia alusel vastuvõetud juhiste ja asjakohaste soovitude kohaseid meetmeid. Ent juhiste ja soovitude muutmine nõuaks rakenduskava ülevaatamist ainult juhul, kui liikmesriik või komisjon liikmesriigi nõusolekul peab vajalikuks, et rakenduskavas võetaks arvesse olulisi sotsiaalmajanduslike muudatusi või võetaks arvesse või hinnataks ümber olulisi muudatusi ühenduse, riiklike või piirkondlikes prioriteetides, või arvestades kava hindamise tulemusi või rakendamisel ilmnenuid probleeme.
- (16) Liikmesriigid ja komisjon peavad tagama, et lähenede eesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames ESFi poolt finantseeritavate prioriteetide elluviimine aitaks kaasa meeste ja naiste võrdõiguslikkuse soodustamisele ning ebavõrdsuse kaotamisele; soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise meetmeid tuleks kombineerida erimeetmetega, et suurendada naiste jätkuvat osalemist ja osakaalu tööhõives.
- (17) ESF peaks samuti toetama tehnilise abi andmist, eelkõige ergutades üksteiselt õppimist kogemuste ja heade tavade vahetamise teel ning rõhutades ESFi panust tööhõive ja sotsiaalse kaasatusega seotud ühenduse poliitika eesmärkidesse ja prioriteetidesse.
- (18) Määruses (EÜ) nr 1083/2006 sätestatakse, et kulude abikõlblikkuse reeglid tuleb kindlaks määrata riiklikul tasemel teatavate eranditega, milleks on vaja kehtestada erisätted. ESFIGa seotud erandite kohta tuleks kehtestada erisätted.
- (19) Selguse huvides tuleks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1784/1999 Euroopa Sotsiaalfondi kohta ⁽¹⁾ kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Teema

1. Käesolev määrus kehtestab Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) ülesanded, fondist antava abi ulatuse, erisätted ja abikõlblike kulude liigid.
2. Fondi tegevust reguleerivad määrus (EÜ) nr 1083/2006 ning käesolev määrus.

Artikkel 2

Ülesanded

1. ESF aitab kaasa ühenduse prioriteetide elluviimisele majandusliku ja sotsiaalse sidususe tugevdamise osas, suurendades tööhõivet ja tööleidmise võimalusi, soodustades kõrget tööhõivet ning suurema arvu ja paremate töökohtade loomist. Fond teeb seda, toetades liikmesriikide poliitikat, mis on suunatud täieliku tööhõive ning töö kvaliteedi ja tootlikkuse saavutamisele, sotsiaalse kaasatuse, sealhulgas ebasoodsas olukorras olevate inimeste tööturule pääsemise parandamisele ning erinevuste vähendamisele riikide, piirkondade ja kohaliku taseme tööhõives.

⁽¹⁾ EÜT L 213, 13.8.1999, lk 5.

Eelkõige toetab ESF meetmeid, mis on kooskõlas liikmesriikides võetud meetmetega, mis põhinevad Euroopa tööhõivestrategia raames vastu võetud suunistel, mis on lülitatud majanduskasvu ja tööhõive koondsuunistesse, ning juurdelisatud soovitud suunistel.

2. Lõikes 1 mainitud ülesannete täitmisel toetab ESF ühenduse prioriteete, mis on seotud vajadusega tugevdada sotsiaalset ühtekuuluvust, tõsta tootlikkust ja konkurentsivõimet ning soodustada majanduskasvu ja jätkusuutlikku arengut. Seejuures võtab ESF arvesse ühenduse asjakohaseid haridus- ja koolitus-alaseid prioriteete ja eesmärke, milleks on suurendada majanduslikult mitteaktiivsete isikute osalemist tööturul, võidelda sotsiaalse tõrjutuse vastu, eelkõige ebasoodsas olukorras olevate rühmade, nagu puuetega isikud, sotsiaalse tõrjutuse vastu, ning naiste ja meeste vahelise võrdsuse ja mittediskrimineerimise eest.

Artikkel 3

Abi ulatus

1. Lähenemise ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärkide raames toetab ESF liikmesriikide meetmeid allpool loetletud prioriteetide alusel:

- a) töötajate, ettevõtete ja ettevõtjate kohanemisvõime suurendamine, et parandada majanduslike muutuste prognoosimist ja nendega toimetulekut, edendades seejuures eelkõige järgmisi tegevussuundi:
 - i) elukestev õpe ja inimkapitali investeerimise suurendamine töötajate ja ettevõtjate, eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate poolt selle kaudu, et töötatakse välja ja viiakse ellu kavasid ja strateegiaid, sealhulgas väljaõpe ja praktika, mis tagavad eelkõige madala kvalifikatsiooniga ja vanemaealistele töötajatele parema juurdepääsu koolitusele, kvalifikatsiooni ja pädevuse arendamise, info- ja sidetehnoloogia, e-õppe, keskkonnasõbralike tehnoloogiate ning juhtimisalaste oskuste levitamise ja ettevõtluse innovatsiooni ning ettevõtluse alustamise ergutamise;
 - ii) innovaatiliste ja tõhusamate töökorraldusvormide välja-töötamine ning levitamine, sealhulgas paremad töötavishoiu- ja tööohutustingimused, edasiste kutse- ja kvalifikatsiooninõuete kindlaksmääramine ning töötajatele mõeldud spetsiaalsete tööhõive-, koolitus- ja tugiteenuste, sealhulgas uue töökoha leidmisel abistava toetusprogrammi väljaarendamine seoses äriühingu või sektori ümberkorraldamisega;
- b) töö saamise võimaluste parandamine ning pidev tööturule kaasamine töötajatele ja tööturult eemale jäänud inimestele, töötuks jäämise vältimine, eriti pikaajalise ja noorte töötuse vältimine, aktiivse vananemise toetamine ning

töövõimelise eluea pikendamine ja osaluse suurendamine tööturul eelkõige järgmiste tegevuste soodustamise abil:

- i) tööturuasutuste, eelkõige tööhõiveteenistuste ning Euroopa Liidu ja liikmesriikide täieliku tööhõive strateegia kontekstis muude asjakohaste algatuste moderniseerimine ja tugevdamine;
- ii) vajaduste varajast väljaselgitamist kasutades personaalset tegevuskava ja individuaalset abi tagavate aktiivsete ja ennetavate meetmete rakendamine, näiteks erikoolitus, töötõrjutus, abi uue töökoha leidmisel ja liikuvus, füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemine ning ettevõtete asutamine – sealhulgas ühistud, stiimulid tööturul osalemise julgustamiseks, paindlikud meetmed vanemate töötajate kauem tööhõives hoidmiseks ja meetmed töö ja eraelu tasakaalustamiseks, näiteks lapsehoolduse kättesaadavuse ja ülalpeetavate eest hoolitsemise hõlbustamine;
- iii) soolise võrdsuslikkuse süvalaiendamine ja erimeetmed, et parandada ligipääsu tööhõivele ning suurendada naiste püsivat osalemist ja osakaalu kasvu tööhõives, vähendada tööturul soolist eristamist, sealhulgas tegeledes soost tulenevate nii otseste kui kaudsete palgaerinevuste algpõhjustega;
- iv) erimeetmed selleks, et suurendada migrantide osalust tööhõives, tugevdades seega nende sotsiaalset integreerumist ning töötajate geograafilise ja tööalase liikuvuse ning tööturgude piiriülese integreerumise hõlbustamiseks, sealhulgas juhendamise ja keeleõpetuse ning pädevuste ja omandatud oskuste tunnistamise kaudu;
- c) ebasoodsas olukorras olevate inimeste sotsiaalse hõlvamise tõhustamine, et kaasata neid püsivalt tööhõivesse, ja võitlus diskrimineerimise kõigi vormide vastu tööturul, edendades eelkõige järgmisi tegevussuundi:
 - i) ebasoodsas olukorras olevate, nagu näiteks sotsiaalselt tõrjutud, kooli pooleli jättnud, vähemusrühmadesse kuuluvate, puudega inimeste ja ülalpeetavaid hooldavate inimeste kaasamine tööhõivesse ja uuesti tööturule toomine tööhõivemeetmete abil, mille hulka kuuluvad sotsiaalmajanduslik tegevus, juurdepääs kutseharidusele ja -koolitusele, lisameetmed ja asjakohane toetus, ühiskondlikud ja sotsiaalhooldusteenused, mis parandavad tööhõivevõimalusi;
 - ii) mitmekesisuse aktsepteerimine töökohal ja tööturule sisenemisel ja seal edasiliikumisel valitseva diskrimineerimise vastane võitlus, sealhulgas teadlikkuse suurendamine, kohalike kogukondade ja ettevõtete kaasamine ning kohalike tööhõivealaste algatuste edendamise abil;

d) inimkapitali tugevdamine, edendades eelkõige järgmisi tegevussuundi:

i) reformide kavandamine ja elluviimine haridus- ja koolitussüsteemides, et edendada tööhõivet, põhi- ja kutsehariduse seostamine tööturu vajadustega ning õpetajate koolitamine ja nende oskuste pidev ajakohastamine, pidades silmas teadmistepõhist ühiskonda;

ii) võrgustike loomist kõrgemate õppeasutuste, uurimis- ja tehnoloogiakeskuste ning ettevõtete vahel;

e) partnerluste, kokkulepete ja algatuste edendamine asjaomaste riikidevaheliste, riiklike, piirkondlike ja kohalike sidusrühmade, näiteks tööturu osapoolte ja valitsusväliste organisatsioonide võrgustike loomise abil, eesmärgiga koondata reformide läbiviimiseks tööhõive ja tööturule kaasmise valdkonnas.

2. Lähenedamise eesmärgi raames toetab ESF liikmesriikide meetmeid allpool loetletud prioriteetide alusel:

a) inimkapitali tehtavate investeeringute laiendamine ja tõhustamine eelkõige järgmiste tegevuste soodustamise abil:

i) haridus- ja koolitussüsteemide reformide rakendamine, eelkõige eesmärgiga suurendada inimeste kohanemist teadmistepõhise ühiskonna ja elukestva õppe vajadustega;

ii) kasvav osalemine elukestvas hariduses ja koolituses, kaasa arvatud meetmed kooli poolelijätmise ja soolise eristamise oluliseks vähendamiseks ja juurdepääsu suurendamiseks esimese taseme haridusele, kutseharidusele ja kolmanda taseme haridusele ning hariduse ja koolituse kvaliteedi parandamiseks;

iii) inimpotentsiaali arendamine teadusuuringute ja innovatsiooni vallas eelkõige kraadiõppe ja teadlaste koolituse abil;

b) avaliku võimu ja avalike teenistuste ning vajaduse korral tööturu osapoolte ja valitsusväliste organisatsioonide institutsioonilise suutlikkuse suurendamine riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasemel, pidades silmas reforme, paremat õigusloomet ja head haldustava eelkõige majanduse, tööhõive, hariduse, sotsiaal-, keskkonna ja õigusemõistmise valdkonnas, eelkõige edendades:

i) mehhanisme poliitikate ja programmide kavandamise, seire ning hindamise parandamiseks, kasutades sealjuures uuringuid, statistikat ja ekspertabi, asjakohaste avalik-õiguslike ja eraõiguslike asutuste osakondade vahelise koordineerimise ja dialoogi toetamist;

ii) suutlikkuse suurendamist poliitika ja programmide väljaarendamisel asjaomastes valdkondades, kaasa arvatud õigusaktide rakendamiseks eriti juhtide ja personali pideva koolituse ja eritoetuse abil peamistele teenistustele, inspeksioonidele ja sotsiaalmajanduslikele osalejatele, kaasa arvatud sotsiaal- ja keskkonnapartnerid ning asjaomased valitsusvälised organisatsioonid ja kutsealasid esindavad organisatsioonid.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud prioriteetidest võivad liikmesriigid keskenduda sellistele, mis sobivad kõige paremini nende konkreetsete probleemidega tegelemiseks.

4. ESF võib toetada käesoleva määruse artikli 3 lõikes 2 sätestatud meetmeid nende liikmesriikide kogu territooriumil, kes on abikõlblikud Ühtekuuluvusfondi ja üleminekutoetuse raames, nagu on kindlaks määratud vastavalt määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 5 lõikes 2 ja artikli 8 lõikes 3.

5. Lõigetes 1 ja 2 osutatud eesmärkide ja prioriteetide elluviimisel toetab ESF innovaatiliste meetmete edendamist ja süvalaiendamist liikmesriikides.

6. ESF toetab ka riikidevahelisi ja piirkondadevahelisi meetmeid, eelkõige teabe, kogemuste, tulemuste ja heade tavade vahetamise ning üksteist täiendavate lähenemisviiside ja kooskõlastatud või ühismeetmete väljatöötamise abil.

7. Erandina määruse (EÜ) nr 1083/2006 artikli 34 lõikest 2 võib käesoleva artikli lõike 1 punkti c alapunktis i nimetatud ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1080/2006 Euroopa Regionaalarangu Fondi kohta (¹) reguleerimisalasse kuuluvate sotsiaalse kaasatuse prioriteedi meetmete rahastamist suurendada 15 protsendini asjaomase prioriteetse suuna rahastamisest.

Artikkel 4

Toetuse kooskõlalisus ja kontsentreerimine

1. Liikmesriigid tagavad, et ESFi toetatav tegevus oleks kooskõlas Euroopa tööhõivestrategiaga ning toetaks nimetatud strateegiale vastavaid meetmeid. Eelkõige tagavad liikmesriigid, et riiklikus strateegilises raamistikus sätestatud strateegia ja tegevuskavades sätestatud meetmed edendavad strateegia eesmärgi, prioriteete ja sihte igas liikmesriigis sotsiaalse kaasatuse riiklike reformiprogrammide ja riiklike tegevuskavade raames.

(¹) Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1.

Valdkondades, kus ESF saab kaasa aidata poliitika kujundamisele, koondavad liikmesriigid oma toetuse samuti asutamislepingu artikli 128 lõike 4 alusel tehtud asjakohastele tööhõivealaste soovituste täitmisele ning sotsiaalse kaasatuse, hariduse ja koolituse valdkonnas asjaomastele tööhõivega seotud ühenduse eesmärkide saavutamisele. Liikmesriigid teevad seda stabiilse programmitöö keskkonnas.

2. Rakendusprogrammide raames suunatakse ressursid kõige tähtsamate vajaduste rahuldamisele ning keskendutakse sellistele poliitikavaldkondadele, mille puhul ESFi toetus võib anda märkimisväärseid tulemusi nende programmide eesmärkide saavutamisel. ESFi abi võimalikult suure tõhususe saavutamiseks pööratakse rakenduskavades vajadusel suuremat tähelepanu eriti tõsistes raskustes olevatele piirkondadele ja aladele, nagu mahajäänud linna- ja äärepoolseimad piirkonnad, taandarenenud maapiirkonnad ja kalandusest sõltuvad piirkonnad ning piirkonnad, millele on eriti suurt kahju toonud tootmise mujale viimine.

3. Sotsiaalkaitset ja sotsiaalse kaasatuse valdkonnas avatud koordineerimismeetodi raames esitatavatesse liikmesriikide aruannetesse lisatakse vajadusel kokkuvõtte tööturu asjakohaste sotsiaalse kaasatuse aspektide edendamiseks mõeldud ESFi toetustest.

4. ESFi kaasfinantseeritavatesse tegevuskavadesse võetud näitajad on olemuselt strateegilised ja arvult piiratud ning kajastavad neid näitajaid, mida kasutatakse Euroopa tööhõivestrateegia rakendamisel ja asjaomaste ühenduse eesmärkide kontekstis sotsiaalse kaasatuse, hariduse ja koolituse valdkonnas.

5. ESFi tegevuse hindamisel tuleb arvesse võtta ka ESFi toetatavate meetmete panust Euroopa tööhõivestrateegia elluviimisse ja ühenduse eesmärkidesse asjaomases liikmesriigis sotsiaalse kaasatuse, naiste ja meeste võrdõiguslikkuse ja mittediskrimineerimise ning hariduse ja koolituse alal.

Artikkel 5

Hea haldustava ja partnerlus

1. ESF edendab head haldustava ja partnerlust. ESFi abi tuleb kavandada ja ellu viia asjakohasel territoriaalsel tasemel, arvestades riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandiga vastavalt iga liikmesriigi institutsioonilisele korraldusele.

2. Liikmesriigid tagavad asjakohasel territoriaalsel tasemel tööturu osapoolte kaasamise ja piisava konsulteerimise teiste sidusrühmadega ning nende osalemise ESFi abi ettevalmistamisel, rakendamisel ja järelevalvel.

3. Iga rakenduskava elluviimist korraldav asutus soodustab tööturu osapoolte piisavat osalemist artikli 3 alusel rahastatavates tegevustes.

Lähenedamise eesmärgi raames eraldatakse kohane määr ESFi ressurssidest suutlikkuse suurendamisele, mis hõlmab koolitust, võrgustike loomist ja sotsiaalse dialoogi arendamist, ning tööturu osapoolte ühisele tegevusele, eelkõige seoses artikli 3 lõike 1 punktis a märgitud töötajate ja ettevõtete kohanemisvõimega.

4. Iga rakenduskava elluviimist korraldav asutus soodustab valitsusväliste organisatsioonide piisavat osalemist rahastatavates tegevustes ja juurdepääsu nendele, eriti sotsiaalse kaasatuse, meeste ja naiste võrdõiguslikkuse ja võrdsete võimaluste valdkonnas.

Artikkel 6

Sugupoolte võrdõiguslikkus ja võrdsed võimalused

Liikmesriigid tagavad, et rakenduskavades kirjeldatakse, kuidas meeste ja naiste võrdõiguslikkust ja võrdseid võimalusi edendatakse programmide ettevalmistamisel, rakendamisel, järelevalvel ja hindamisel. Liikmesriigid soodustavad vastavalt vajadusele naiste ja meeste tasakaalustatud osalemist rakenduskavade juhtimisel ja elluviimisel kohalikul, piirkondlikul ja riiklikul tasandil.

Artikkel 7

Innovatsioon

Iga rakenduskava raames tuleb erilist tähelepanu pöörata innovaatiliste tegevuste edendamisele ja nende kõigisse valdkondadesse kaasamisele. Rakenduskava korraldav asutus valib valdkonnad uuenduste rahastamiseks arvestades partnerlust ja määratleb sobiva rakenduskorra. Asutus teavitab määruse (EÜ) nr 1083/2006 artiklis 63 osutatud seirekomiteed valitud valdkondadest.

Artikkel 8

Riikidevahelised ja piirkondadevahelised meetmed

1. Kui liikmesriigid toetavad käesoleva määruse artikli 3 lõikes 6 sätestatud riikidevahelisi ja/või piirkondadevahelisi meetmeid rakenduskava prioriteetse suunana, võib ESFi panust prioriteeditelje tasandil suurendada 10 % võrra. Panuse suurendamist ei võeta arvesse määruse nr 1083/2006 artiklis 53 sätestatud maksimaalsete piirmäärade arvutamisel.

2. Liikmesriigid tagavad, vajadusel komisjoni abiga, et ESF ei toeta selliseid tegevusi, mida samaaegselt toetatakse teistest ühenduse riikidevahelistest programmidest, eelkõige hariduse ja koolituse valdkonnas.

Artikkel 9

Tehniline abi

Komisjon soodustab eriti kogemuste vahetamist, teadlikkuse suurendamiseks võetavaid meetmeid, seminare, võrgustike loomist ja vastastikuseid eksperthinnanguid, mille ülesanne on kindlaks määrata ja levitada häid tavasid ning edendada vastastikust õppimist ning riikidevahelist ja piirkondadevahelist koostööd eesmärgiga suurendada ESFi poliitilist mõõdet ja panust ühenduse tööhoive ja sotsiaalse kaasatuse alaste eesmärkide saavutamisel.

Artikkel 10

Aruanded

Määruse (EÜ) nr 1083/2006 artiklis 67 osutatud rakendamise aasta- ja lõpparuannetes esitatakse vajaduse korral kokkuvõtte järgmiste meetmete rakendamise kohta:

- a) soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine ning muud meeste ja naiste võrdõiguslikkusega seotud erimeetmed;
- b) meetmed selleks, et suurendada migrantide osalust tööhoives ja tugevdada seega nende sotsiaalset integreerumist;
- c) meetmed vähemuste tööhoivesse integreerimise tugevdamiseks ja seega sotsiaalse kaasatuse parandamiseks;
- d) meetmed teiste ebasoodsas olukorras olevate rühmade, sealhulgas puudega inimeste tööhoivesse integreerimise ja sotsiaalse kaasatuse tugevdamiseks;
- e) innovaatilised tegevused, sealhulgas teemade ning nende tulemuste, levitamise ja süvalaiendamise tutvustamine;
- f) riikidevahelised ja/või piirkondadevahelised meetmed.

Artikkel 11

Kulude abikõlblikkus

1. ESFist toetatakse selliste abikõlblike kulude rahastamist, mis olenemata määruse (EÜ) nr 1083/2006 artiklist 53 lõike 1 punktist b võivad hõlmata tööandjate ja töötajate mis tahes ühiselt moodustatud rahalisi ressursse. Abi antakse tagastamatu individuaalse või üldise toetuse, tagasimakstava toetuse, laenuintressitoetuse, mikrokrediidi ja tagatisfondi vormis ning

kaupade ja teenuste ostmisega kooskõlas riigihanke eeskirjadega.

2. Järgmised kulud ei ole abikõlblikud ERFist toetuse saamiseks:

- a) tagastatav käibemaks;
 - b) laenuintress;
 - c) mööbli, seadmete, sõidukite, infrastruktuuri, kinnisvara ja maa ost.
3. Järgmised kulud on kooskõlas lõikega 1 kõlblikud ESFist toetust saama tingimusel, et need on tehtud kooskõlas siseriiklike eeskirjadega, sealhulgas raamatupidamiseeskirjadega, ja allnimetatud eritingimuste alusel:
- a) tegevuses osalejatele kolmanda osapoole makstud ja toetuse saajal dokumentaalselt tõendatud toetused ja töötasud;
 - b) toetuste puhul: ühtse määra alusel deklareeritavad kaudsed kulud kuni 20 % ulatuses tegevuse otsekuludest;
 - c) lõike 2 punktis c loetletud kulumikõlbliku vara amortisatsioonikulu, mis eraldatakse eranditult tegevuse toimumise ajaks, sellises ulatuses, mille puhul nimetatud vara omandamiseks ei ole kasutatud avaliku sektori toetust.

4. Määruse (EÜ) nr 1080/2006 artiklis 7 sätestatud abikõlblikkuse eeskirju kohaldatakse ESFi poolt kaasfinantseeritavatele meetmetele, mis kuuluvad nimetatud määruse artikli 3 reguleerimisalasse.

Artikkel 12

Üleminekusätted

1. Käesolev määrus ei mõjuta komisjoni poolt määruse (EÜ) nr 1784/1999 alusel või mis tahes muude õigusaktide alusel, mida kohaldatakse sellisele abile 31. detsembri 2006. aasta seisuga ja mida kohaldatakse sellisele abile või projektidele jätkuvalt ka pärast seda kuni nende lõpetamiseni, heakskiidetud abi jätkamist või muutmist, sealhulgas täielikku või osalist tühistamist.

2. Määruse (EÜ) nr 1784/1999 alusel esitatud taotlused jäävad jõusse.

Artikkel 13

Kehtetuks tunnistamine

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 12 sätete kohaldamist, tunnistatakse määrus (EÜ) nr 1784/1999 kehtetuks alates 1. jaanuarist 2007.

2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele tõlgendatakse viidetenä kasolevale määrusele.

Artikkel 15

Artikkel 14

Läbivaatamissäte

Euroopa Parlament ja nõukogu vaatavad käesoleva määruse läbi 31. detsembriks 2013 asutamislepingu artiklis 148 sätestatud korras.

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 5. juuli 2006

Euroopa Parlamendi nimel

president

J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel

eesistuja

P. LEHTOMÄKI
